

Bilag til foranstaaende Betænkning.

Finansministeriet. Kjøbenhavn, den 5te December 1890.

I Anledning af det ærede Udvalgs Forespørgsler i Skrivelse af 29de f. M. skal man ikke undlade at fremsende den hoslagte fra Generaldirektoratet for Skattevæsenet indhentede Erklæring, til hvilken Finansministeriet i det hele kan slutte sig.

S. B. S. Estrup.

H. C. Schlichtkrull.

Et Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ophævelse af Indførselstold paa Raasukker m. m.

Bilag.

Generaldirektoratet for Skattevæsenet. Kjøbenhavn den 4de December 1890.

Under 2den d. M. har Finansministeriet til Generaldirektoratets Øtringer fremsendt den hoslagte Skrivelse af 29de f. M., hvori Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ophævelse af Indførselstold paa Raasukker m. v. udbeder sig Oplysning om, hvilken Indflydelse Lovens Bestemmelser maa antages at ville faa paa Chokoladetilvirkningen, og hvilken Ændring der maatte foretages i Chokoladetolden for ikke at forandre dennes Virkning, samt om, hvilken Form det maa anses hensigtsmæssigt at anvende, naar man ikke vil berøve den indenlandske Roesukkerindustri en lignende Toldbeskyttelse som den, der nu er indrømmet den.

I denne Anledning undlader Generaldirektoratet ikke tjenstligt at bemærke følgende:

Som det kongelige Ministerium bekendt, svares der efter Lov af 3dje Maj 1873, jfr. Lov af 24de Marts 1877, i Afgift for Tilvirkning af Roesukker: a. for hvert Pund Sukker, der er mørkere end Amsterdamer-Standardprøve Nr. 19, det samme Beløb som den for fremmed Sukker svarende til Standardprøve Nr. 10—18 til enhver Tid gældende Told ÷ 8 pCt., altsaa efter Toldloven af 1863 pr. Pbd. 4, 5 P = 9, 375 Ø. ÷ 8 pCt. = 0, 75 Ø. og b. for Sukker, der svarer til Amsterdamer-Standardprøve Nr. 19 eller er lysere end denne, samt for Kandis, Sukker i hele eller sønderbrudte Toppe, Blade, Rager o. desl. den samme Afgift, saaledes at 7 Pbd. af saadant tilvirket Sukker sættes lige med 8 Pbd. af det under a. nævnte.

Naar der nu er Tale i Udvalgets Forespørgsel om at bevare den Toldbeskyttelse, som den danske Roesukkerindustri hidtil har haft, maa det bemærkes, at den ovennævnte Forstel af 0, 75 Øre pr. Pbd. mellem Tolden paa indført Sukker og Afgiften af Roesukker for en Del ikke er nogen egentlig Beskyttelse men en Godtgørelse for den meget betydelige Told af Maskiner m. v. samt for Tolden af Kul, Sætte, Gummivarer, Olier og andre ved Fabrikationen benyttede Genstande, og det maa herved bemærkes, at, selv om Koldtolden, overensstemmende med det Rigsdagen foreslagte Toldlovsforslag, fremtidig maatte bortfalde, vil dette dog være af aldeles forsvindende Betydning for Sukkerfabrikkerne.

Naar der nu er Spørgsmaal om, under hvilken Form denne Toldbeskyttelse eller Godtgørelse hensigtsmæssig kan bevares for Fabrikkerne, da vil dette, for saa vidt nogen Del af Suktertolden bevares, ganske naturligt ske paa den Maade, at Procentfradraget, der sker i denne til Fastsættelsen af Staten af det indenlandske Roesukker, forhøjes. Saafremt derimod Tolden paa Raasukker ganske skal bortfalde og dermed ogsaa Afgiften af det indenlandske Roesukker, er der formentlig kun en Vej at gaa, nemlig at yde Fabrikkerne en kontant Godtgørelse svarende til Differencen mellem den nuværende Suktertold og den indenlandske Roesukkerafgift; men da